

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมปศุสัตว์ (สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๖๕๓ ๔๔๔๔ ต่อ ๑๔๑๔)

ที่ กษ ๐๖๐๔/ ๖๖๒๗ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

เรียน ผู้อำนวยการสำนัก/กอง/สถาบัน/เลขานุการกรม/ปศุสัตว์จังหวัด/หน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์

ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีหนังสือที่ กษ ๐๒๐๘/ว ๗๗ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๕ แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้จัดทำบทความสรุปประเด็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และประเด็นข้อหาหรือเพื่อเป็นเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้หน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ประกอบการปฏิบัติหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ประกอบด้วยบทความ จำนวน ๕ เรื่อง ดังนี้

๑. บทความเรื่อง “สรุปผลจิตเวชของผม” เป็นเรื่อง นาย ก เป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน A ถูกส่งตัวไปตรวจประเมินทางจิตเวชที่สถาบันจิตเวช B เนื่องจากมีภาวะเครียดจากการทำงานและมีบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมในการทำงาน สถาบันจิตเวช B แจ้งผลการประเมินให้หน่วยงาน A ทราบแล้ว โดยหน่วยงาน A ไม่ได้นำไปบันทึกในประวัติบุคคลหรือนำมาพิจารณาให้คุณให้โทษแก่นาย ก แต่อย่างใด และไม่ได้แจ้งผลการตรวจให้นาย ก ทราบ นาย ก จึงมีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปผลการตรวจประเมินทางจิตเวชดังกล่าว หน่วยงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารทางการแพทย์ ซึ่งบุคคลภายนอกแจ้งผลให้หน่วยงาน A ทราบและไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัยสรุปว่า เอกสารสรุปผลการประเมินทางจิตเวชและจิตเวชของนาย ก ผู้อุทธรณ์ ที่สถาบันจิตเวช B ส่งให้กับหน่วยงาน A เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องให้เจ้าของข้อมูลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับตน ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนดังกล่าว จึงมีคำวินิจฉัยให้หน่วยงาน A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์

๒. บทความเรื่อง “ขอรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย” เป็นเรื่อง บริษัท ก จำกัด โดยนาย ข กรรมการผู้จัดการได้มีหนังสือถึงกรมสรรพากร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด.๑ ภ.ง.ด.๑ก ภ.ง.ด.๓ และ ภ.ง.ด.๕๓) ของบริษัท ค จำกัด บริษัท ง จำกัด และบริษัท จ จำกัด ตั้งแต่เริ่มการยื่นแบบจนถึงปัจจุบัน ซึ่งบริษัท ก จำกัด เป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัททั้งสามแห่ง กรมสรรพากรแจ้งปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลที่ทำให้รู้เรื่องกิจการผู้เสียภาษี มีกฎหมายคุ้มครองจะนำออกเปิดเผยหรือแจ้งแก่บุคคลหรือหน่วยงานใดมิได้ ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร และมาตรา ๑๕ (๕) (๖) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่เจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น ประกอบกับบริษัท ก จำกัด ได้ยื่นฟ้องคดีบริษัท ค จำกัด ต่อศาลแล้ว อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีในศาล บริษัท ก จำกัด โดยนาย ข จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาเศรษฐกิจและการคลัง วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด.๑ ภ.ง.ด.๑ก ภ.ง.ด.๓ และ ภ.ง.ด.๕๓) ของนิติบุคคลจำนวน ๓ ราย

/ตั้งแต่เริ่ม ...

ตั้งแต่เริ่มการยื่นแบบจนถึงปัจจุบัน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องบริษัท ค จำกัด ต่อศาล ทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา และกรมสรรพากรได้ส่งเอกสารดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของศาลด้วยแล้ว ดังนั้น การเปิดเผย จะกระทบต่อข้อเท็จจริงแห่งคดีอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลการเสียภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย เป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงถึงรายได้อันเกี่ยวกับฐานะทางการเงินของนิติบุคคลซึ่งได้ให้ไว้ต่อกรมสรรพากร เพื่อใช้ในการตรวจสอบการเสียภาษีเท่านั้น จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และผู้อุทธรณ์ไม่ใช่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง กับการเสียภาษีของนิติบุคคลทั้ง ๓ บริษัท จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

๓. บทความเรื่อง “ตำแหน่งอะไร ทำไม่บ้านาญเยอะจัง” เป็นเรื่อง นาย ก มีหนังสือถึงกรมบัญชีกลาง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการดำรงตำแหน่ง ครึ่งสุดท้าย ของนาย ข เพื่อตรวจสอบว่ามีความคลาดเคลื่อนปรากฏเปรียบเทียบกับข้อมูลบำเหน็จบำนาญหลังเกษียณ กรมบัญชีกลางปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น มิได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด ของนาย ข เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลอันจะทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมาของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้ระบุเหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมบัญชีกลางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวัน เดือน ปีเกิด ของนาย ข จึงชอบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งครึ่งสุดท้ายของนาย ข มีลักษณะเป็นข้อมูลการดำรงตำแหน่งของบุคคลในขณะนั้น ซึ่งเป็นเรื่องการบริหารงานบุคคลภายในหน่วยงานของรัฐ มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลการดำรงตำแหน่ง ครึ่งสุดท้ายของนาย ข จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๔. บทความเรื่อง “บัญชีรายรับ - รายจ่าย ของโรงเรียน” เป็นเรื่อง นาย ก เป็นผู้รับผลประโยชน์ของโรงเรียน ข ตามพินัยกรรม มีหนังสือสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัด A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายรับ-รายจ่าย ตลอดจนรายละเอียดแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินการบริหารกิจการโรงเรียน ข ในรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๓ สำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัด A ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนของโรงเรียน ข ไม่สามารถเปิดเผยได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า โรงเรียน ข เป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗ วิธีการขอรับเงินอุดหนุนรายบุคคลของโรงเรียน (๓) ให้ส่งเอกสารหลักฐาน

/และข้อมูล...

และข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการขอรับเงินอุดหนุน... งบรายได้และค่าใช้จ่าย งบดุลของปีการศึกษา ที่ผ่านมา ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่โรงเรียน ข จัดส่งให้สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด A เพื่อใช้ประกอบการขอรับเงินอุดหนุน เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมรดกให้เป็นผู้รับผลประโยชน์ของโรงเรียน ข จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ย่อมมีสิทธิรับทราบข้อมูลด้านการเงินของโรงเรียนดังกล่าว วินิจฉัยให้สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

๕. บทความเรื่อง “ใครขออนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำ” เป็นเรื่อง นาย ก มีหนังสือถึงศูนย์บริหารด้านตรวจประมง A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยื่นขออนุญาตและการอนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำของบริษัท ข โดยเรือบรรทุกสินค้าจำนวน ๖ ตู้คอนเทนเนอร์ เพื่อนำไปประกอบการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อไป ศูนย์บริหารด้านตรวจประมง A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยื่นขออนุญาตและการอนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของ บุคคลที่มีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ขออนุญาตนำเข้าหรือผู้ได้รับอนุญาตให้นำเข้า รวมทั้งผู้ทำการแทนผู้นำเข้า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยื่นขออนุญาตและการอนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำของบริษัท ข เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป เมื่อประชาชนมาขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องใช้ดุลยพินิจสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ทันที แต่เมื่อปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลส่วนบุคคลปรากฏอยู่ด้วย เช่น เลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอก ลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ขออนุญาตนำเข้าหรือผู้ได้รับอนุญาตให้นำเข้า รวมทั้งผู้ทำการแทนผู้นำเข้า ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานอาจใช้ดุลยพินิจปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นก่อนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์

กรมปศุสัตว์เห็นว่า เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมปศุสัตว์ได้ใช้ประโยชน์จากบทความในการปฏิบัติหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแจ้งเวียนบทความข้างต้นให้หน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ทราบ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ครบถ้วนถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นายเศรษฐเกียรติ กระจ่างวงษ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมปศุสัตว์